

Arrest

nr. 209 008 van 7 september 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LECOMPTE
Brusselsesteenweg 55/A
9090 MELLE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 maart 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 februari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 juli 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 augustus 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat M. LECOMPTE en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 23 mei 2016 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling België is binnengekomen, diende op 25 mei 2016 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 25 maart 2016 en 22 april 2016 in Hongarije en op 8 april 2016 in Bulgarije.

1.2. Op 27 juni 2016 nam de dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker meerderjarig is, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat 20,6 jaar was met een standaarddeviatie van 2 jaar.

1.3. Op 23 februari 2018 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Deze beslissing, die verzoeker in een aangetekende brief van 23 februari 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 25/05/2016

Overdracht CGVS: 10/11/2016

U werd een eerste keer gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 1 juni 2017 van 09.00 uur tot 13.05 uur, bijgestaan door een tolk die het Pashtu machtig is.

U werd een tweede keer gehoord op het CGVS op 12 juli 2017 van 09.05 uur tot 13.30 uur, bijgestaan door een tolk die het Pashtu machtig is. Uw advocaat, Meester Smekens Catherine (loco van meester Matthieu Lecompte) was aanwezig vanaf 10.04 uur tot het einde van het gehoor.

U werd een derde keer gehoord op het CGVS op 24 januari 2018 vanaf 09.15 uur tot 12.40 uur, bijgestaan door een tolk die het Pashtu machtig is. Uw advocaat, meester Matthieu Lecompte was aanwezig vanaf 09:18 tot het einde van het gehoor.

A. Feitenrelaas

U, A.Y., verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashtoun te zijn. U bent 21 jaar oud. U bent afkomstig uit het dorp Nazir Kala, van het district Mohammad Agha, provincie Logar. U ging naar de madrassa en bestudeerde de koran bij moellah A.R. Op een dag kwamen er onbekende mensen naar de madrassa. Onder hun invloed overhaalde moellah A.R. u, uw broer J.S.A. en uw twee neven A. en S. om naar een madrassa in Pakistan te gaan met het oog op een eigen carrière als moellah in de toekomst. Rond de zomer 1394, rond de maand jawza Afghaanse Kalender (AK), 22 mei 2015 – 20 juni 2015 Gregoriaanse Kalender (GK) vertrok u en u verbleef vier maanden in de Darul Uloom Haqqania madrassa waar men preekte over de hemel, ongelovigen, zelfmoord en dergelijke. Na deze periode van vier maanden kwam u naar huis voor een vakantie. Vervolgens vertrok u weer naar de madrassa in Pakistan, waar ze u ditmaal leerden hoe u wapens moest gebruiken door er prenten van te tonen. Na 3 maanden in de madrassa in Pakistan, ging u weer op verlof thuis, waar u aan uw vader toevertrouwde welke praktijken er zich afspeelden in de madrassa. Uw vader vertelde dit aan de man die de gebeden leidde in de dorpsmoskee, Q.Z. Deze informeerde de regering. Vijftien of twintig dagen later werd A.R. gearresteerd. Vijf dagen later werd Q.Z. ontvoerd. Twee of drie dagen hierna kwamen de taliban gewapend naar uw huis. Uw moeder zei hen dat jullie niet thuis waren en ze dropen af. Uw vader bracht jullie naar het huis van uw tante van vaderszijde. De taliban kwamen nogmaals naar uw huis toen uw moeder alleen thuis was.

U verliet Afghanistan en na ongeveer twee maanden reizen kwam u aan in België op 23 mei 2016, waar u twee dagen later asiel aanvraag. Intussen hoorde u van uw neef Sh. dat uw vader verdwenen is en dat uw moeder overleden is.

In het kader van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor: de taskara van uw tweelingbroer (origineel), een enveloppe (origineel), de taskara van uw vader (origineel) en een brief van het opvangcentrum van het Rode Kruis te Eeklo (kopie).

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS 1, p. 2; CGVS 2, p. 2; CGVS 3, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde

verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk maakte dat u recent afkomstig bent van het dorp Nazer Kala, gelegen in het district Mohammad Agha van de provincie Logar.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde geboortedatum. Immers, de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij, stelt dat u ouder dan 18 jaar bent (Federale overheidsdienst Justitie, ref. 6/MIN/2016/31683, dd.27 juni 2016). Dat u op 11 mei 2000 geboren zou zijn (Verklaring DVZ dd. 13 juli 2016, p. 4), blijkt na medisch onderzoek niet aannemelijk. Aan de hand van dit onderzoek werd uw geboortedatum bijgesteld naar 11 mei 1996. Het verschil van wel vier jaar tussen uw beweerde leeftijd en de door het onderzoek vastgestelde leeftijd is frappant. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet ondermijnt het geloof in uw verklaarde identiteit en levensomstandigheden.

Daarnaast krijgt uw geloofwaardigheid ook een stevige knauw doordat u een identiteitsdocument neerlegt dat uw ongeloofwaardig geachte leeftijd ondersteunt. U legt de taskara van uw tweelingbroer voor (CGVS 2, p. 3). Op deze taskara staat dat uw tweelingbroer 15 jaar oud is in 1394 AK, 21 maart 2015 – 19 maart 2016 GK. Dat u eveneens een taskara neerlegt die melding maakt dat uw tweelingbroer in 1394 AK, 21 maart 2015 – 19 maart 2016 GK een leeftijd had van 15 jaar, maakt dat er weinig geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit van deze taskara. Volgens het leeftijdsonderzoek was u toen deze taskara uitgegeven werd immers ongeveer 19 jaar oud. Deze twijfel over de authenticiteit van de taskara die u neerlegt wordt versterkt door de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, waaruit blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten en attesten. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, en ook een identiteitsdocument neerlegt dat uw ongeloofwaardige geachte leeftijd ondersteunt, toont aan dat u de Belgische asielinstanties op intentionele wijze heeft pogen te misleiden en zet uw algemene geloofwaardigheid op een helling.

Er diende vastgesteld te worden dat uw kennis inzake het landbouwleven in uw district niet overtuigend is, ingestudeerd overkomt en de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Mohammad Agha onderuit haalt. Uw gebrek aan kennis over het landbouwleven is frappant gezien de dagelijkse realiteit die u schetst, waarbij u als landbouwerszoon regelmatig in de nabijheid van de velden vertoefde (CGVS 1, p. 8). U vertelt dat u uw vader niet moest helpen op het land, maar dat u wel soms aan zijn zijde stond (CGVS 1, p. 8). U geeft aan dat de velden niet ver van uw huis waren en dat u er soms tijd doorbracht door te spelen in de watertanker en door in de schaduw van de watertanker te zitten en er kaartspelletjes te spelen (CGVS 3, p. 6). U zegt ook dat sommige jongens met wie u spelletjes speelde landbouwerszonen waren die af en toe eens op het land moesten helpen (CGVS 1, p. 9). Doordat uw vader op de velden werkte, u in de nabijheid van de velden vertoefde en u met andere landbouwerszonen omging, kan verwacht worden dat u goed op de hoogte bent over het reilen en zeilen van landbouw in uw regio.

Er werd echter vastgesteld dat uw kennis betreffende landbouw te wensen overliet en dat wat u wél wist ingestudeerd over kwam. Zo is het opmerkelijk dat u gevraagd naar de zaai-en oogsttijden van bepaalde gewassen maanden noemt (CGVS 1, p. 15), hoewel u in het begin van het gehoor nog zei dat u niet wist welke maanden er in de herfst vallen gezien u niet naar school ging (CGVS 1, p. 5).

Wanneer op een andere wijze naar uw kennis van het landbouwgebeuren gepeild wordt dan het louter noemen van de maanden van zaai-en oogsttijden, valt u door de mand. Gevraagd naar periodes waarin uw vader veel werkers inhuurde om hem te helpen, zegt u dat u het niet weet omdat u niet op het land werkte (CGVS 3, p. 6). Erop gewezen dat u toch wel gezien moet hebben wanneer er veel bedrijvigheid was op het land gezien u er regelmatig aanwezig was, meent u dat u de velden op de middag bezocht en dat niemand dan werkte omdat het warm was (CGVS 3, pp. 6,7). Dat u door deze reden niet op de hoogte zou zijn wanneer er al dan niet veel personen op uw gronden werkten, kan niet gevolgd worden. U slaat de bal ook mis wanneer het CGVS peilt naar wat er nog op de velden gebeurt in de periode dat ajuin geoogst wordt (CGVS 3, p. 7). U oppert dat in die periode ook de aardappelen geplant worden en dat u het verder niet weet (CGVS 3, p. 7). Dit is niet correct. Ajuin wordt immers geoogst van de laatste week van september tot en met de eerste week van november, terwijl aardappelen worden geplant van de derde week van maart tot mei en van de eerste week van juli tot de eerste week van augustus. Dit foutieve antwoord wekt het vermoeden dat u verder van het landbouwgebeuren afstaat dan u wilt doen geloven. Bovendien verbaast het ook ten zeerste dat u zegt verder niet te weten wat er nog gebeurt in de periode dat ajuin geoogst wordt (CGVS 3, p. 7). Eens te meer gezien er heel wat gebeurt op de velden in die periode, en wel met de gewassen waarvan u aangaf dat uw vader ze kweekte, waaronder mais en aardappelen (CGVS 3, p. 6). Zo wordt er in de periode dat ajuin geoogst wordt, ook mais en aardappelen geoogst. Het is dan ook opmerkelijk dat u dit niet vermeldt.

Gevraagd naar wat er allemaal gebeurt op de velden in de lente, geeft u aan dat u het niet weet en zegt u dat u niet opgeleid bent om seizoenen en maanden te weten (CGVS 3, p. 7). Dit is vreemd in het licht dat u zelf eerder spontaan het seizoen lente gebruikte om aan te geven wanneer graan gezaaid werd (CGVS 1, p. 15). Op weg geholpen door het CGVS dat stelt dat het weer koud is en dan warmer wordt en gevraagd wat er dan gebeurt op de velden, zegt u uiteindelijk correct dat graan gezaaid wordt in die periode (CGVS 3, p. 7). Aangemoedigd om verder te zeggen wat er nog gebeurde, zegt u verkeerdelijk dat ook mais gezaaid werd, hoewel dat in realiteit pas in de zomer gebeurt (CGVS 3, p. 7). Gevraagd naar wat er nog gebeurt in de periode dat graan gezaaid wordt, zegt u dat u al eerder mais antwoordde en oppert u dat er geen andere dingen waren in die periode (CGVS 3, p. 7). U haalt correct aan dat graan in de lente gezaaid wordt, maar uw gebrek aan doorleefde landbouwkennis wordt duidelijk doordat u er niet in slaagt aan te geven dat ook ajuinen en aardappelen in diezelfde periode geplant dienen te worden.

Bovendien is het ook eigenaardig dat u gevraagd naar wat er nog gebeurt in de periode van de aardappeloogst slechts zegt dat ook ajuinen dan geoogst werden maar dat u aangeeft verder niet te weten wat er nog gebeurde op het land omdat u zelf niet op het land werkte (CGVS 3, p. 7). Dit is ook opmerkelijk gezien u eerder nog meende dat het planten van aardappels gebeurde in de periode dat ajuinen geoogst werden (CGVS 3, p. 7). U haalt wederom aan dat u uw vrije tijd spendeerde op het land en dat u er ging kaarten en zwemmen (CGVS 3, p. 7). Dat het u tijdens deze spelletjes ontgaan is dat ook mais geoogst wordt in de periode waarin aardappels geoogst worden, is weinig overtuigend.

Merkwaardig is ook dat u zegt niet te weten voor welke prijs graan verkocht werd (CGVS 3, pp. 7,8), noch voor welke prijs uien verkocht werden (CGVS 3, p. 8). Het is bovendien ook opmerkelijk dat u de grootte van de velden van uw vader niet in de gebruikelijke oppervlaktemaat jerib uit kunt drukken (CGVS 1, p. 7). Ook hoeveel de bloem die uw vader verkocht opbracht weet u niet (CGVS 1, p. 15). Van een volwassen landbouwerszoon kan nochtans verwacht worden dat hij enigszins op de hoogte is over dergelijke zaken.

Verder is het eveneens eigenaardig dat u als landbouwerszoon aangeeft dat u niet op het land werkte (CGVS 3, p. 3). U vertelt dat uw vader erop stond dat u naar de madrassa ging (CGSV 3, p. 4). U zegt dat u naar de madrassa ging van de late namiddag tot de avond (CGVS 3, p. 4). Dat u als achttienjarige man uw tijd door kon brengen met spelletjes spelen terwijl uw vader uw hulp goed kon gebruiken daar hij werkrachten moest inhuren en u 's ochtends en 's middags vrij was, is weinig geloofwaardig (CGVS 3, p. 6). Gevraagd naar uw plannen voor de toekomst, meent u dat u geen plannen had. (CGVS 3, p. 4). Gepeild naar op welke manier u geld zou verdienen in de toekomst, zegt u eerst dat u cricketspeler wilde worden (CGVS 3, p. 4). Over hoe dat praktisch in zijn werk zou gaan meent u dat u aanvaard zou worden door een team als u goed speelde, maar dat u niet in een team speelde dus dat u er niets over kan zeggen (CGVS 3, p. 5). Wederom gepeild hoe u geld zou verdienen, zegt u dat u niet nadacht over dit onderwerp (CGVS 3, p. 5). Het is opmerkelijk dat iemand in een overlevingseconomie als Afghanistan niet zou nadenken over hoe hij zich van een inkomen kan verzekeren in de toekomst. Uw gebrek aan plannen voor de toekomst schaadt dan ook de geloofwaardigheid dat u van Mohammad Agha afkomstig zou zijn.

Ook wat uw beheersing van de gewichtseenheden betreft, komt de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst verder op losse schroeven te staan. U zegt dat u soms wel eens naar de winkel ging en dan onder meer tomaten kocht (CGVS 1, p. 16). Dat u wel weet dat een charak ongeveer 1750 gram is, maar dat u niet weet hoeveel paw er in een charak gaat is opmerkelijk (CGVS 1, p. 16). Ook is het u een raadsel of ser zwaarder is dan charak of omgekeerd (CGVS 1, p. 16). Dit is opmerkelijk gezien de gewichtseenheid ser vaak gebruikt wordt om het gewicht van tarwe uit te drukken en gezien 1 ser 7 kilo weegt en dat dus meer is dan 1 charak, wat slechts 1,8 kilo weegt. Dat u dit als zoon van een landbouwer die tarwe kweekt niet weet, is verbazingwekkend. Ook de gewichtseenheid kharwar is u niet bekend (CGVS 1, p. 17). Dat u niet weet of een ser of een charak het zwaarst is, doet evenzeer de wenkbrauwen fronsen (CGVS 1, p. 16). Van iemand die af en toe naar de winkel ging en landbouwerszoon is, kan een betere kennis van de gebruikelijke gewichtseenheden verwacht worden.

Uw opmerkelijke geografische kennis ontsiert evenzeer de geloofwaardigheid van uw recent verblijf in Mohammad Agha. Het is frappant dat uw kennis over uw regio stopt bij de grenzen van uw district. Gevraagd naar Chaharasyab, zegt u dat u ervan hoorde en meent u dat het een gebied is op weg naar Kabul (CGVS 1, p. 6). Gevraagd of het een dorp is of een district of een provincie, meent u dat het een dorp is (CGVS 1, p. 6). Het is opmerkelijk dat u niet weet dat Chaharasyab een district is, gezien het op nog geen twee kilometer van uw dorp ligt. Straffer zelfs is dat u aangeeft niet op de hoogte te zijn over de veiligheidssituatie in Chaharasyab (CGVS 3, p. 13). Van Khak-e-Jabbar en Musayi heeft u nog nooit gehoord (CGVS 1, p. 10,19). Nochtans zijn dit twee districten van Kabul die grenzen aan Mohammad Agha en ligt Musayi zelfs op zeer korte afstand van uw dorp. Gevraagd naar districten rond uw district, noemt u Azra, Puli Alam, Khoshi en Baraki Barak (CGVS 1, p. 19). Uitgenodigd om meer districten op te noemen en aangespoord om ook districten in andere provincies te vermelden, meent u dat Kabul ook nabij Mohammad Agha is (CGVS 1, p. 19). U noemt dus wel de provincie Kabul, maar noemt niet de districten in Kabul die grenzen aan Mohammad Agha (CGVS 1, p. 19). Evenmin noemt u het district Nerkh van de provincie Wardak, dat evenzeer grenst aan Mohammad Agha. Dat uw kennis abrupt stopt aan de grenzen van de provincie Logar komt zeer ingestudeerd over.

Ook op vlak van dorpen stopt uw kennis merkwaardig genoeg bij de grenzen van uw district. Zo geeft u aan dat u Qalaye Neshan niet kent (CGVS 3, p. 8). Nochtans ligt dit dorp op nog geen 5 kilometer van uw dorp, in het district Musayi. Ook Rahmatabad doet bij u geen belletjes rinkelen, hoewel dit eveneens in de onmiddellijke nabijheid van uw dorp ligt (CGVS 3, p. 8). Ook wat Ali Khel betreft, doen uw verklaringen de wenkbrauwen fronsen (CGVS 3, p. 8). U situeert Ali Khel in de richting van het district centrum, en meent dat het in de buurt van onder meer Zarghund Sharh en Surkh Ab ligt (CGVS 3, p. 8). Gevraagd of er ook een Ali Khel in de richting van Kabul is, zegt u dat u het niet weet (CGVS 3, p. 8). Het is opmerkelijk dat u gevraagd naar een dorp Ali Khel verwijst naar een dorp dat op wel 20 km van uw dorp ligt, in het zuiden van uw district, en geen weet schijnt te hebben van Ali Khel dat zich ten noorden van uw dorp ligt op nog geen 5 kilometer afstand, in het district Chaharasyab. U geeft zelfs aan dat u geen enkel dorp kunt opnoemen in het district Chaharasyab dat nochtans vlak aan uw dorp grenst (CGVS 3, p. 13).

Zelfs uw verklaringen over de nabijgelegen dorpen binnen uw district laten te wensen over. Zo zegt u van het nabijgelegen Dag Kala dat u het kent, maar kan u niet aangeven welke dorpen er vlak naast liggen (CGVS 1, p.10). Het dorp Nawabad doet bij u geen belletje rinkelen, hoewel dit in de onmiddellijke nabijheid van uw dorp ligt (CGVS 1, p. 10). Verder is het ook straf dat u Lande Kalai of Landi Kala niet kent (CGVS 1, p. 11). Dat u stelt dat u om naar Sra Kala te gaan geen andere dorpen moest doorkruisen, is merkwaardig (CGVS 2, p.5). Op de kaarten die het CGVS toevoegde aan het administratief dossier is immers duidelijk te zien dat er verschillende andere dorpen liggen tussen uw dorp en het dorp Sra Kala. Deze hiaten in uw geografische kennis ondermijnen het geloof in uw herkomst uit Mohammad Agha. Eveneens opmerkelijk is dat u wel op de hoogte bent van de kopermijn Mes Aynak, maar dat u niet weet of er grondstoffen gevonden kunnen worden in Abazak (CGVS 3, p. 11). Nochtans is Abazak, dat zich in de buurt van uw dorp bevindt, gekend voor zijn marmar.

Uw kennis over constructiewerken in uw district, doet ook afbreuk aan uw voorgehouden herkomst. Tijdens het eerste gehoor meent u dat u zich niets herinnert dat gebouwd werd in uw dorp of district (CGVS 1, p. 13). Tijdens het derde gehoor op het CGVS, herinnert u zich plots wel dat een weg geplaveid werd bij Mes Aynak en dat de Surkh Ab dam gebouwd werd (CGVS 3, pp. 11, 12). U vermeldt ook de bouw van een ziekenhuis tussen Mohammad Agha en Puli Alam, en situeert dit voorbij Zarghund Sharh (CGVS 3, p. 12). Dat uw kennis over dit onderwerp na uw eerste gehoor op het CGVS aanzienlijk aangroeide is bevreemdend.

U geeft aan dat u geen weet heeft van iets dat in het nabijgelegen dorp Zahidabad gebouwd werd (CGVS 3, p. 12,13). Nochtans werd daar een brug gebouwd. U geeft aan niet te weten van de bouw van een school (CGVS 3, p. 12). Nochtans werd in Safid Sang in 2014 een nieuwe school gebouwd voor meer dan 1500 leerlingen. In het licht van uw verklaringen dat u soms langs Safid Sang passeerde om naar de bazaar of het districtscentrum te gaan, is het eigenaardig dat u dit niet weet (CGVS 3, p. 9). Ook nu is het weer opmerkelijk dat u wel op de hoogte blijft van bouwwerken ver van uw dorp, maar niet van bouwwerken in de buurt van uw dorp.

Verder ondergraven ook uw verklaringen over de incidenten in Mohammad Agha de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Mohammad Agha. Ten eerste dient opgemerkt te worden dat u aangeeft dat u geïnformeerd werd over incidenten door de gesprekken met uw dorpingen, vrienden of de dorpsouderen (CGVS 2, p. 7; CGVS 3, p. 3). Gevraagd naar incidenten in uw district, haalt u onder meer een incident in een meisjesschool aan (CGVS 1, p. 13). U zegt dat het twee à tweeënhalf jaar geleden gebeurde en dat er veel mensen overleden bij dit incident (CGVS 1, p. 14). Wat de naam van de school is waar dit incident gebeurde, weet u niet (CGVS 1, p. 14). Waar deze school gelegen is al evenmin (CGVS 1, p. 14). Het is opmerkelijk dat uw kennis over een incident dat u zelf aanhaalt slechts zeer beperkt blijkt. Een ander incident dat u aanhaalt is een explosie op de Kabul-Logar snelweg waarvan u zegt dat het zes à zeven jaar geleden gebeurde (CGVS 3, p. 9). Gevraagd naar incidenten die gebeurden binnen de twee jaar voor uw vertrek, verwijst u naar twee incidenten in het district Azra en een incident in de provinciale hoofdstad Puli Alam (CGVS 1, p. 14). Het is opmerkelijk dat u naar deze incidenten verwijst en niet vlot kan vertellen over recente incidenten die zich meer uw nabije omgeving afspeelden aangezien u zelf opwerpt dat de veiligheidssituatie in uw district dagelijks aan mensen het leven kostte (CGVS 1, p.13). Gevraagd naar incidenten met ontmijners, zegt u dat zo'n incidenten inderdaad gebeuren (CGVS 2, p. 8). Uitgenodigd om wat meer te vertellen over een incident met ontmijners, antwoordt u ontwijkend om na aandringen van het CGVS toe te geven dat u niet over een concreet incident met ontmijners kunt vertellen (CGVS 2, p. 8). Nochtans werden in juni 2014 acht ontmijners doodgeschoten in de regio van Mes Aynak.

Ook uw verklaringen inzake mensen die gedood werden in Mohammad Agha zijn weinig overtuigend. U meent dat er veel mensen gedood werden in Mohammad Agha maar voegt daar meteen aan toe dat u niet weet waar en wanneer en dat u ze niet kent (CGVS 3, p. 10). Het is bijzonder merkwaardig dat u aanhaalt dat er veel doden waren en vervolgens meteen aangeeft er verder niets over te weten. Des te meer gezien er volgens de informatie waarover het CGVS beschikt in Mohammad Agha effectief veel doden vielen. Zo maakt het artikel 'The Empty streets of Mohammad Agha' dat gepubliceerd werd op 15 december 2014 gewag van meer 15 doden enkel en alleen in de voorbije vijf maanden. Gevraagd naar Ismatullah, noemt u een dorpling die cricket met u speelde (CGVS 2, p. 8). Gepeild of u nog een andere Ismatullah kende, zegt u dat dat niet het geval is (CGVS 2, p. 8). Nochtans werd Ismatullah, lid van de Afghan High Peace Council en een prominent mudjahedincommandant van Logar, doodgeschoten in Mohammad Agha in 2014. De naam Saifullah Mujahid zegt u niets (CGVS 2, p. 7). Nochtans werd deze persoon, genoemd als de burgemeester van Mohammad Agha gedurende vijf jaar, in 2014 bij een aanval op zijn huis om het leven gebracht. U geeft aan Qari Adel niet te kennen (CGVS 3, p. 12) noch op de hoogte te zijn van een incident in Kutobkhel (CGVS 3, p. 10). In Kutobkhel werd in februari 2014 Qari Adel, de imam en madrassaleraar nochtans neergeschoten. Dit gebrek aan kennis over de mensen die gedood werden in uw district ondermijnt uw beweerde herkomst uit Mohammad Agha.

Bovendien stellen uw verklaringen over bekende personen van uw district. Gevraagd naar belangrijke personen in uw district noemt u Ashraf Ghani Ahmadzai, Abdul Wali Ahmadzai, Ghula Mustafa Karaman en Abdul Rahim (CGVS 1, p. 11). Uitgenodigd om meer te vertellen over Abdul Rahim, zegt u dat hij 8 of 9 of 10 jaar geleden in het parlement zat (CGVS 1, p. 11). Wat deed nadat hij in het parlement zat, weet u niet (CGVS 1, p. 12). Uit welk dorp hij komt weet u evenmin (CGVS 1, p. 11). Gevraagd wat u nog meer weet over deze persoon, kunt u er niets aan toevoegen (CGVS 1, p. 11). U bent er niet van op de hoogte of deze persoon nog leeft of niet (CGVS 1, p. 12). Het is opmerkelijk dat u niet meer informatie kunt aanreiken over een persoon die u zelf ter sprake brengt. Uitgenodigd om meer te vertellen over Abdul Wali Ahmadzai weet u correct dat deze actief was in de politiek. U meent dat hij in het lagerhuis van het parlement zetelde (CGVS 2, p. 6). Op het einde van het gehoor stelt u deze verklaring bij en zegt u correct dat hij lid was van de provinciale raad (CGVS 2, p. 24). Uw kennis over Abdul Wali Ahmadzai stukt wederom snel. Gevraagd wat de mensen over Abdul Wali Ahmadzai zeiden, zegt u dat mensen over hem spraken en dat er goede en slechte dingen over hem gezegd werden (CGVS 2, p. 6). Gevraagd naar welke goede zaken er zoal over hem verteld werden, zegt u dat u niets goeds en niets slechts over hem hoorde (CGVS 2, p. 6).

De naam Qari Borhan doet bij u geen belletje rinkelen (CGVS 2, p. 7). Nochtans is hij de schaduwgouverneur van de taliban in Mohammad Agha. Ook Masoom Stanikzai kent u niet (CGVS 1, p. 12). Nochtans is hij afkomstig van Mohammad Agha en minister van defensie. Van iemand die zijn hele leven doorbracht in Mohammad Agha, kan verwacht worden dat die beter op de hoogte is van de belangrijke personen in zijn district.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Mohammad Agha gelegen in de provincie Logar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Logar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 1 juni 2017, 12 juli 2017 en 24 januari 2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het eerste en het derde gehoor (CGVS 1, p. 25; CGVS 3, p. 19) uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan. U werd er op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Tijdens het eerste gehoor geconfronteerd met uw onaannemelijke herkomst, zegt u dat u niet goed sliep, hoofdpijn heeft en dat u wel in uw dorp woonde (CGVS 1, p. 25). Er kan nochtans verwacht worden dat u, ook als u moe bent, vragen over uw onmiddellijke omgeving correct kunt beantwoorden.

Overigens werd u door het CGVS aangespoord om te zeggen als het niet zou gaan om het gehoor verder te zetten, maar ging u daar niet op in (CGVS 1, p. 18). Uitgenodigd om nog meer te vertellen, noemt u wat dorpen op in de buurt van uw dorp, vermeldt u een ziekenhuis in Puli Alam en geeft u aan ook nog informatie over schrijven te hebben (CGVS 1, p. 25). Deze informatie werpt geen nieuw licht op uw herkomst, gezien de voorgaande vaststellingen. Tijdens het tweede gehoor stelt u ook dat u tijdens het eerste gehoor vastte en niet uzelf was (CGVS 2, p. 23). Ook hier geldt weer dat er zelf indien u vast verwacht kan worden dat u vragen uit uw onmiddellijke leefwereld weet te beantwoorden. Des te meer gezien u door het CGVS verteld werd aan te geven als u een pauze nodig had maar er niet op in ging (CGVS 1, p. 2; CGVS 1, p. 18). Tijdens het derde gehoor geconfronteerd met uw ongeloofwaardige herkomst en met de twijfel over uw profiel als landbouwerszoon, zegt u dat de beslissing in de handen van God is en wijst u erop dat u dan wel de zoon van een boer was, maar dat u zelf geen boer was (CGVS 3, p. 19). Zoals eerder geargumenteed was uw fnuikend gebrek aan kennis over het landbouwleven niet in overeenstemming met het profiel van een landbouwerszoon die meent vaak in de buurt van de velden te vertoeven en zich onder andere landbouwers te mengen. Opnieuw uitgenodigd om informatie aan te reiken om het CGVS te overtuigen dat u daadwerkelijk uit Mohammad Agha afkomstig bent, gaat u daar niet op in (CGVS 3, p. 19). De kans geboden om even te overleggen met uw advocaat, zegt u dat dat niet hoeft (CGVS 3, p. 19).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De documenten die u neerlegt in het kader van uw asielaanvraag slagen er niet in om voorgaande vaststellingen te wijzigen. Hier dient vooreerst toegelicht te worden dat blijkt uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, dat zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse documenten kunnen verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en hebben Afghaanse documenten daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Zoals eerder aangehaald ondergraaft de taskara van uw tweelingbroer uw algemene geloofwaardigheid doordat de beweerde leeftijd op deze taskara maar liefst vier jaar verschilt met uw werkelijke leeftijd. De enveloppe toont louter aan dat u post ontvangen heeft uit Afghanistan. De taskara van uw vader ondersteunt uw verklaringen dat uw vader uit Mohammad Agha afkomstig is, maar werpt geen nieuw licht op uw eigen ongeloofwaardig geachte herkomst. De brief van het opvangcentrum van het Rode Kruis te Eeklo toont aan dat u van het opvangcentrum de toelating kreeg om op consultatie te gaan bij een psychotherapeut, maar bevat geen indicaties over psychische problemen die u zou hebben. Tijdens het tweede gehoor op het CGVS werpt u op dat uw hersenen niet goed werken en dat u een afspraak maakte met de psycholoog en er pillen voor neemt (CGVS 2, p. 23). Gevraagd hoeveel afspraken u had met de psycholoog, zegt u dat u eens ging, maar dat de psycholoog er niet was en dat u een andere afspraak en een pil kreeg (CGVS 2, p. 23). Tijdens het derde gehoor bij het CGVS zegt u dat u drie of vier afspraken had met de psycholoog waarvan u er een of twee miste (CGVS 3, p. 3). Louter de brief die een toelating voor een consultatie met een psycholoog inhoudt is niet van die aard dat uw verklaringen in een ander licht gezien dienen te worden.

Het CGVS deelde u mee dat er nog vijf dagen gewacht kon worden op een bijkomen attest van een psycholoog, maar dat werd tot op heden niet bezorgd. Hoe dan ook kan uit het verloop van de gehoren op het CGVS niet afgeleid worden dat u niet over de cognitieve vermogens zou beschikken om uw asielmotieven uiteen te zetten.

Alle informatie waarnaar door het CGVS verwezen werd, werd toegevoegd aan het administratief dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert twee middelen aan.

- In een eerste middel - aangaande de weigering van de vluchtelingenstatus - voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

"SCHENDING VAN HET RECHT VAN VERDEDIGING DOOR EEN GEBREK, ONDUIDELIJKHEID EN DUBBELZINNIGHEID IN DE MOTIVERING VAN DE BESLISSING evenals verzoek tot het opnieuw onderzoeken van de aanvraag

Schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

Schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen."

Verzoeker voert aan dat de bestreden beslissing niet afdoende motiveert waarom verzoeker niet over een gegronde vrees voor vervolging beschikt in Afghanistan en meent dat hij voldaan heeft aan zijn medewerkingsplicht. Hij licht hieromtrent toe als volgt:

"Verzoek heeft sinds aanvang van de procedure duidelijk zijn problemen uiteen gezet!

Het commissariaat verwijt verzoeker onvoldoende samenwerking of medewerking te hebben verleend tijdens de procedure.

Verzoeker betwist het echter en heeft steeds volle medewerking verleent aan het verhoor de gestelde vragen en geantwoord op de concrete vragen welke gesteld werden.

Verzoeker werd meermaals uit het verhoor gevraagd zich te beperken tot het beantwoorden van de vragen. Het commissariaat verwijt thans dat er onvoldoende medewerkingsplicht is daar waar het commissariaat zelf tijdens het verhoor heeft aangegeven niet te mogen uitweiden en louter te antwoorden op de vragen. Het commissariaat geeft dan ook tegenstrijdige signalen aan de asielzoeker waar het tijdens het verhoor aangeeft dat men zich dient te beperken tot het beantwoorden van de vragen maar in de beslissing uitdrukkelijk aangeeft dat men meer moet doen dan hetgeen men zelf gezegd heeft tijdens het verhoor.

Voor elke asielzoeker is het een zeer tegenstrijdige situatie en onbegrijpelijk om indien men de instructies van het commissariaat strikt volgt, achteraf hierop afgerekend te worden.

Het commissariaat verwijst hiervoor naar verschillende passages in het verhoor, daar waar dit in werkelijkheid slechts algemene informatie is en vragen voor verduidelijkingen waren van de commissaris en het nooit kan geïnterpreteerd worden als een terechtwijzing door de commissaris omwille van onvoldoende medewerkingsplicht.

Verzoeker, heeft zijn land ontvlucht wegens gegronde vrees voor vervolging en om duidelijke reden dat hij gelet op de problemen die hij aldaar ondervonden heeft.

Verzoeker heeft een volledig beeld willen verschaffen van zijn leven en zijn problemen. Als men de moeite neemt om het geheel te analyseren, dan zal men vaststellen dat het relaas geen noemenswaardige tegenstrijdigheden bevat, dit ondanks 3 zeer uitgebreide verhoren (van in totaal meer dan 12 uur) . Verzoeker begrijpt dan ook niet dat hem een gebrek aan medewerking kan worden verweten daar waar hij op drie verhoren stipt aanwezig was en alle vragen heeft mogen beantwoorden.

Dat een algemene sfeer van bedreiging en onveiligheid in het land van herkomst is niet steeds als een voldoende voorwaarde geldt om het vluchtelingenstatuut te verkrijgen, maar dat er in bepaalde gevallen sprake moet zijn van 'gegronde vrees' en 'vervolging'.

De algemene sfeer van bedreiging en onveiligheid in het land van herkomst kan echter wel een bepalende rol hebben gespeeld bij de beoordeling door de verzoekende partij waarom hij zijn land diende te ontvluchten. Er moet dan ook rekening gehouden worden met de algemene situatie bij de beoordeling van de vrees op vervolging.

De algemene situatie in Afghanistan is uitermate gekend voor het commissariaat welke beschikt over verschillende internationale rapporten, een eigen studiedienst voor de analyse van de risico's en kan dus perfect de algemene sfeer en veiligheid van een regio inschatten, ook al wenst zij dat soms te minimaliseren.

Vervolging hoeft niet noodzakelijk te betekenen dat de overheid een politiek van actieve vervolging voert of steunt, het kan ook verwijzen naar de onwil of de onbekwaamheid van de overheid om bescherming te bieden en maatschappelijke dreigingen te bestrijden. De problemen die verzoeker ondervond zijn geen verzinsel maar een doorleefd geheel van elementen.

Het bewijzen van gegronde vrees is vaak een moeilijke zaak, maar verzoeker heeft zijn best gedaan, rekening houdende met zijn opleiding en achtergrond om alle gegevens aan te leveren noodzakelijk om verzoeker te erkennen. Het wantrouwen van de asielzoekers tegenover administratieve beslissingen in eigen land nemen ze vaak mee naar de asielinstanties in de landen waar ze terechtkomen. Bovendien worden zij vaak op de lange weg naar hier door allerhande (duistere) personen geadviseerd welke achteraf blijken geen goede raadgevers te zijn geweest.

Verzoeker heeft gedetailleerde informatie gegeven, geantwoord op alle vragen en opmerkingen van het CGVS.

Het CGVS heeft de plicht om asielaanvragen ten gronde te onderzoeken, niet enkel met het oog op de weigering van de aanvraag op grond van enkele beweerde incoherenties en onduidelijkheden, maar net zoals een onderzoeksrechter, met de plicht de waarheid aan het licht te brengen.

Verzoeker heeft echter sterk de indruk dat het CGVS niet dit doel voor ogen had bij de behandeling van de asielaanvraag maar eerder redenen zocht om een weigeringsbeslissingen te bevestigen.

Het CGVS denkt, leest en beslist in ZWART-WIT, zonder rekening te houden met de context waarbinnen verzoeker opgroeide en met de algemene kennis van verzoeker, zijn opleidingsniveau en de algemene situatie in het land van oorsprong en meer in het bijzonder het gebied waar verzoeker woonachtig was en zijn etnische afkomst.

Verzoeker is formeel, hij verliet zijn land omwille van een gegronde vrees voor vervolging en problemen evenals de onmogelijkheid terug te keren omwille van de veruiterlijkte problemen.

Het CGVS meent verschillende punten te kunnen weerhouden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij in aanmerking moet komen voor internationale bescherming.

Verzoeker zal alle punten overlopen om aan te tonen dat deze redenen op zich individueel maar ook samen geen reden zijn om verzoeker de internationale bescherming te ontfangen.

[citaat bestreden beslissing]

Verzoeker kan in geen geval akkoord gaan met deze zeer beperkende interpretatie door het commissariaat aangezien tijdens verschillende verhoren van samen meer dan 12 uur duidelijk is gebleken dat verzoeker uitermate heeft voldaan aan zijn samenwerking en medewerkingsplicht, dat het geheel van feiten en omstandigheden werd toegelicht waarin verzoeker leverde. Het commissariaat gaat steevast uit van een bepaalde zeer beperkende visie van het leven in Afghanistan waarbij elke zoon van een landbouwer op het veld dient te werken. Verzoeker heeft heel goed uitgelegd en dit op verschillende tijdstippen hoe zijn leven hoe hij als zo'n van een landbouwer een goed en rustig leven had.

De ongeloofwaardigheid van de verklaringen zoals later zal blijken zijn terug te brengen op het feit dat het commissariaat niet gelooft dat verzoeker de zoon is van een landbouwer omdat verzoeker te weinig kennis heeft van het dagdagelijks landbouwers gebeuren.

Verzoeker kan en zal niet ontkennen dat hij weinig tot geen kennis heeft van het werk van zijn vader. Verzoeker heeft het ook nooit trachten te verbergen en heeft vanaf dag één zeer duidelijk aangegeven dat hij niet hoefde te helpen bij zijn vader.

De familie van verzoeker, als eigenaar van de waterput en eigenaar van verschillende gronden, dient te worden beschouwd als de lokale edellieden. Door de gronden en door de waterput had de familie een vooraanstaande rol en functie binnen het dorp.

Men dient de situatie van verzoeker te vergelijken met de situatie van de zoon van de plaatselijke landadel in Vlaanderen rond de 16e eeuw. Deze landadel, hoewel beperkt opgeleid, verwierf een grote lokale macht door hun sleutelpositie in het dorp of in de landerijen.

Verzoeker als zoon van dergelijke landeigenaar diende zich uiteraard, evenmin als de landadel in de 16e eeuw in Vlaanderen, bezig te houden met het dagdagelijkse van een landbouwbedrijf. Verzoeker, omdat ogenblik minderjarigen, kon zich beperken tot het volgen van enkele lessen en het rondhangen tijdens de vrije ogenblikken.

De religieuze opleiding welke verzoeker kreeg in de madrassa, kan ook vergeleken worden met het onderricht welke de edellieden of hun zoons ontvingen van de plaatselijke geestelijke in de middeleeuwen in Vlaanderen. Tot voor de feiten die aanleiding gaven tot zijn vertrek, diende verzoeker zich dus enkel bezig te houden met zichzelf en beperkt zijn lessen. De leefwereld was dan ook uiterst beperkt zeker gelet op het feit dat er geen moderne communicatiemiddelen, toegang tot internet, televisie of andere media aanwezig was.

Het commissariaat houdt op geen enkel ogenblik rekening met deze karakteristieke elementen maar gaat uit van een zeer beperkte visie van de Afghaanse samenleving waarbij elke zoon van een landbouwer op het land dient te werken en de kennis van alle producten/gewassen moet hebben.

Verzoeker zal dan ook vaker genoodzaakt zijn te verwijzen naar bovenstaande bij de behandeling van de individuele punten van het commissariaat. De commissaris dient rekening te houden met de persoonlijke kenmerken van verzoeker en niet in stereotypen denken vervallen.

[citaat bestreden beslissing]

Verzoeker is uiterst bevreemd door dit gegeven aangezien verzoeker tijdens zijn vlucht zijn broer is kwijtgeraakt. De broer zou in Bulgarije zijn en daar wel erkend zijn als 17-jarige (op het ogenblik van de aanvraag uiteraard) verzoeker is bereid een DNA-test te laten ondergaan zodat kan vastgesteld worden dat zijn tweelingbroer daar is en dus dat er geen leugenachtige verklaringen zijn afgelegd betreffende zijn leeftijd, dit ondanks medisch verslag van leeftijd. Verzoeker wenst ook te verwijzen naar het feit dat hij geen bijstand heeft genoten op het ogenblik dat de leeftijd verklaring hem werd afgegeven en dus ook niet de mogelijkheid heeft gehad om hiertegen beroep aan te tekenen. Op het ogenblik van de kennisgeving was verzoeker ook reeds 18 jaar geworden waardoor alle belang om naar de Raad van State te gaan en de leeftijd aan te vechten, kwam te vervallen. Verzoeker werd dan ook de Mook het ontnomen zich hiertegen te verzetten.

[citaat bestreden beslissing]

Ook hier kan verwezen worden naar bovenstaande, de tweelingbroer bevindt zich in Europa, met name Bulgarije en er kan dan ook verwezen worden naar het leeftijd onderzoek en DNA-test indien dit nodig wordt geacht.

[citaat bestreden beslissing]

Zoals hierboven vermeld is verzoeker geen klassieke landbouw persoon maar de zoon van een landeigenaar eens de overige jongens van het dorp die als keuterboeren moeten omschreven worden dienden hun vader wel te helpen verzoeker als landeigenaar/Grootgrondbezitter diende niet te helpen. Het is dan ook normaal dat zijn kennis van het landbouwersleven uiterst beperkt is.

[citaat bestreden beslissing]

Bovenstaande is typerend voor de visie van het commissariaat welke uitgaat dat elke landbouwerszoon dient te werken op het veld. Het dorp van de vader is niet steeds het beroep van de zoon en deze dient ook niet te kennen. Het zou te vergelijking hetzelfde betekenen als zou de zoon van een chirurg perfect moeten weten waar elk lichaamsdeel of orgaan zich in het lichaam bevindt en deze kunnen verwijderen. Dit is uiteraard niet het geval. Evenmin zijn de kinderen van een rechter vertrouwd met het recht.

[citaat bestreden beslissing]

Opnieuw is het de bevestiging dat het commissariaat uitgaat van het arme boeren bestaan en geen rekening wenst te houden met het feit dat verzoeker en zijn familie afkomstig waren van grootgrondbezitters of grondbezitters en dus de middelen hadden om hun zoon een onbezonnen bestaan te laten hebben. Waar het commissariaat verwijst naar de leeftijd wordt deze ook door verzoeker betwist. Verzoeker werd naar Pakistan gestuurd om lessen te volgen en een opleiding te krijgen.

[citaat bestreden beslissing]

Als zoon van een grootgrondbezitter, landadel om aan diende verzoeker zich uiteraard geen zorgen te maken over het aspect van de toekomst aangezien de gronden meer dan voldoende waren om in de behoefte van het gezin te voldoen. Bovendien is het zo dat ook in Europa vele achttienjarigen nog geen idee hebben hoe zij later hun carrière zien. Verzoeker als zoon van de landadel diende zich hier evenmin zorgen over te maken... Het commissariaat gaat uit van een zeer typerend beeld dat alle Afghanen dienen te vechten voor te overleven en enkel kruimels over zijn om te eten. De Afghaanse economie is veel meer dan een loutere overlevingseconomie. In Afghanistan bestaan zeer veel verschillende categorieën mensen met verschillende middelen, waaronder ook zeer rijke mensen met vele economische macht. In de meer afgelegen gebieden zijn deze invloedrijke personen de mensen met landerijen. Door hun eigendom en het gegeven dat vele andere boeren van hen afhankelijk zijn, hebben zij ook op dorpsgebied buiten hun eigendommen meestal ook veel politieke macht.

In afgelegen dorpen wordt het meestal vertaald als lidmaatschap van de ouderenraad, bevoorrechte posities tijdens gesprekken etc.

het commissariaat echter gaat uit van een volledig ander beeld van de Afghaanse lokale samenleving waardoor zij volkomen verkeerd verzoeker typeert.

[citaat bestreden beslissing]

Ook hier kan enkel herhaald worden dat verzoeker niet dagdagelijks met het landbouwgebeuren bezig was en wel eens naar de winkel ging, maar niet om goederen te verhandelen in opdracht van zijn vader, maar louter als toevallige opdracht.

[citaat bestreden beslissing]

Het commissariaat heeft op geen enkele wijze aan waarom verzoeker welke woonachtig was in een afgelegen gebied de geografische kennis zou moeten hebben van alle naastliggende district om zeker als men weet dat hij enkel een religieuze opleiding heeft genoten. Verzoeker heeft zich terecht de dorpen kunnen beschrijven en zijn onmiddellijke omgeving de geografie, bepaalde feitelijkheden die aantonen dat hij effectief daar woonachtig was, maar men twijfelt aan de herkomst louter omwille van de ruimere geografische kennis, op het gebrek hieraan, zonder aan te duiden om welke reden men zou moeten kunnen verwachten dat verzoeker daar wel kennis van heeft. Het loutere feit dat het bevreemdend voorkomt aan de commissaris is op zich onvoldoende om objectief aan de herkomst van verzoeker te twijfelen.

Ook hier verwijst verzoeker naar zijn broer welke in Europa aanwezig is en waarbij de gegevens verstrekt door zijn broer kunnen getoetst worden aan de gegevens van verzoeker. Thans leven in een eengemaakte Europese markt waarbij er bijstands verplichtingen gelden tussen de landen waar ook wel dat de politionele en andere samenwerkingsverbanden worden gesloten, ook op het vlak van migratie en asiel. Dat verzoeker dan ook vraagt dat de gegevens betreffende zijn broer zouden worden gevoegd aan het dossier.

[citaat bestreden beslissing]

Verzoeker heeft hier tijdens het verhoor wel degelijk een redelijke uitleg voor hier kleiner mee geconfronteerd werd. Verzoeker gaf aan dat hij uitsluitend in de richting van het districtscentrum verplaatsing heeft gedaan en niet in de over gestelde richting aangezien dit richting onveiligheid was en omdat dit vereist dat men de bergen zou oversteken. De weg is aldaar onbegaanbaar en risicovol. Het commissariaat gaat er verkeerdelijk vanuit dat men net zoals in België in elke windrichting zich vrij kan verplaatsen.

[citaat bestreden beslissing]

Verzoeker heeft correct aangegeven hoe de situatie ter plaatse zich refereert. Het is ook bevreemdend dat de commissaris geen van de namen van deze beweerde dorpen kan aanduiden welke zich op de weg zouden bevinden en welke verzoeker zou moeten kennen. Verzoeker is formeel in Afghanistan is het zo dat verschillende gehuchten samen meestal een dorp vormen en niet als afzonderlijke dorpen worden aanzien, ook al hebben deze soms een lokale andere naam of de beschrijving als gehucht.

Met betrekking tot de kopermijn heeft verzoeker bevestigd dat deze aanwezig is maar verzoeker was niet een kennis dat er andere ontginningen aanwezig zijn.

[citaat bestreden beslissing]

Verzoeker betwist dat er een wijziging is in de houding, het is zo dat verzoeker op een zeer correcte en beschrijvende wijze heeft kunnen aangeven waar deze elementen aanwezig waren. Hij heeft het gedaan op een wijze die zeer veel detail bevatten en een uitermate doorleefd karakter had waarbij verzoeker op een quasi visuele wijze heeft aangegeven welke de weg was welke gevolgd diende te worden, welke gebouwen werden gezien en hoe men tot deze elementen/gebouwen kwam.

Verzoeker kan moeilijk verweten worden dat hij drie verhoren correct heeft afgelegd waarbij men telkens verder in detail is gegaan bij het verhoor en waar verzoeker telkens op correcte wijze heeft kunnen antwoorden, met uitzondering van het landbouwers bestaan.

[citaat bestreden beslissing]

Zoals verzoeker heeft aangegeven leefde hij afgelegen en diende zich niet te bekommeren om de dagdagelijkse sleur des levens. Verzoeker heeft correct aangehaald wat er in zijn omgeving is gebeurd evenals feiten aangehaald welke bevestigd worden, minst niet ontkend worden door de commissaris. De commissaris echter betwist de kennis van verzoeker omdat deze volgens de commissaris te weinig detail zou bevatten over bepaalde elementen. Er is echter geen enkel element die aantoon dat verzoeker kennis diende te hebben van deze elementen of dat dit tot zijn normale kennis behoorde te behoren.

Verzoeker betreurt dan ook dat de commissaris aangeeft dat verzoeker onvoldoende detail kent, maar heeft zelf geen fictieve informatie weer waarom verzoeker wel kennis diende te hebben van deze elementen. Verzoeker legde heel correct uit hoe hij de informatie bekam via dorpsgenoot aangezien hij geen toegang had tot moderne media.

[citaat bestreden beslissing]

Verzoeker heeft duidelijk een aantal incidenten medegedeeld, aangegeven waren hoe zij gebeurden evenals aangegeven wie hij kende. Bij bepaalde vragen over personen bevestigde verzoeker uitdrukkelijk dat hij de kende, waarna geen verdere vragen meer werden gesteld. Zo werd de naam Ismatullah uitdrukkelijk vermeld waarbij verzoeker aangaf deze te kennen, maar dat er ook een vriend was van hem die zo noemde. De commissaris stelde geen verdere vragen over dit onderwerp. Thans melden dat verzoeker niet kon antwoorden hierop komt dan ook niet over een met het verloop van het verhoor.

[citaat bestreden beslissing]

Verzoeker kon duidelijk aangeven welke personen hij kende, welke namen hij reeds gehoord had, en dat bepaalde personen deden. Verzoeker heeft zich daar waarschijnlijk een aantal maal in vergist, maar heeft ook spontaan tijdens het zelfde verhoor bijstellingen gedaan, welke aantonen dat verzoeker wel degelijk uit eigen kennis de antwoorden heeft gegeven. Waarom deze informatie onvoldoende zou zijn voor de commissaris is onduidelijk. Er wordt enkel gesteld dat er kan verwacht worden dat men kennis heeft van belangrijke personen uit het district. Verzoeker heeft aangegeven met naam en toenaam welke deze persoon voor hem waren, wel kende hij niet de personen van de Taliban. Verzoeker kende enkel de officiële. Waarom de schaduw regering van de Taliban wel gekend zou moeten zijn wordt niet verduidelijkt door de commissaris en er is ook geen enkele reden om aan te nemen dat verzoeker kennis zou moeten hebben van deze schaduwregering. Verzoeker heeft aangetoond kennis te hebben van belangrijke personen wat op zich voldoende zou moeten zijn. De commissaris heeft niet aan wat het criterium zou moeten zijn van voldoende kennis om te oordelen of iemand wel of niet van deze regio is. Zo kan voor de lokale politiek in België waarschijnlijk slechts een zeer beperkt aantal mensen aangeven wie verkozen is binnen het College van Burgemeester en Schepenen of binnen de gemeenteraad, laat staan op Vlaams of federaal gebied. Waarom zou iemand uit Afghanistan in onherbergzaam gebied meer kennis moeten hebben van een doorsnee Vlaming over zijn lokale politiek? Verzoeker toonde aan een zekere kennis te hebben van deze personen, hetgeen waarschijnlijk meer is dan een doorsnee Vlaming.

[citaat bestreden beslissing]

Verzoeker is het uiteraard absoluut niet eens met deze standpunten. Verzoeker heeft een zeer gedetailleerd relaas gegeven over hetgeen met hem gebeurd was, waar dit gebeurd is hoe dit gebeurt is en heeft meer dan 12 uur verhoor achter de rug waarbij een groot deel van het verhoor betrekking had op zijn verblijf in Pakistan. Het is dan ook volkomen onaanvaardbaar voor verzoeker dat er geen enkel element in de bestreden beslissing is opgenomen met betrekking tot tot zijn verblijf in Pakistan de opleiding die hij aldaar genoten heeft aangezien dit de kern van zijn relaas vormt. Dit relaas is extreem doorleefd en doorspekt van detail en gegevens welke aantoonde dat het geheel van feiten en de reden van het vertrek geloofwaardig is.

Verzoeker wenst dan ook dat de commissaris al deze elementen mee neemt in de beoordeling van de aanvraag en gezien deze de kern van het relaas zijn.

* * *

Wanneer al deze elementen in hun context worden gezien, dan is het duidelijk dat geen van de argumenten van het Commissariaat-Generaal volstaan om te concluderen dat de asielaanvraag van verzoekende partij ongegrond zou zijn, minstens moet vastgesteld worden dat er geen ernstig onderzoek is gevoerd.

Verzoekende partij verwijst naar hetgeen hij tijdens zijn interview reeds beperkt kon uiteenzetten en is van mening dat de stelling van het Commissariaat-Generaal slechts haar onwil aantoonde om zich een waarheidsgetroouw beeld te vormen van de concrete situatie waar verzoekende partij zich in bevond.

Verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwisting, waarin duidelijk wordt gesteld dat, zo er twijfel bestaat over bepaalde feiten in het verhaal van verzoeker, of zo er onduidelikheden ontstaan bij het nalezen van het asielrelaas, de Commissaris-Generaal de plicht heeft te onderzoeken of er vrees voor vervolging bestaat, minstens de geloofwaardigheid van de verklaringen verder uit te diepen.

Verzoekende partij is van mening dat men dient rekening te houden met de feitelijke situatie in zijn land van herkomst en zijn persoonlijke situatie. (RvV 29 mei 2008, nr. 12.032, Tijdschrift voor Vreemdelingenrecht, 2008, afl. 4, p. 285; RvV 22 mei 2008, nr. 11.552, l.c.; RvV 26 november 2008, nr. 19.307, Tijdschrift voor Vreemdelingenrecht, 2009, afl. 2, p. 141)

Hij heeft manifeste angst om teruggestuurd te worden en onderworpen te worden aan schendingen van de rechten van de mens.

De beslissing werd dan ook niet op afdoende wijze gemotiveerd."

- In een tweede middel – aangaande de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus – voert verzoeker een schending aan van de volgende bepalingen:

"SCHENDING VAN HET RECHT VAN VERDEDIGING DOOR EEN GEBREK, ONDUIDELIJKHEID EN DUBBELZINNIGHEID IN DE MOTIVERING VAN DE BESLISSING"

Hij licht toe als volgt:

"Voor verzoekende partij telt maar één ding: zichzelf in veiligheid brengen, in de wetenschap dat hij bijzonder groot gevaar loopt indien hij naar zijn land van oorsprong zou moeten terugkeren en verplicht worden er te verblijven.

De subsidiaire bescherming en de mogelijkheid of toekenning hiervan moet worden beoordeeld niet in individuele gevallen, maar in globo, daar waar bepaalde personen die van eenzelfde regio afkomstig zijn aan dezelfde risico's zijn onderworpen.

Het CGVS moet zich hiervoor baseren op recente, accurate informatie welke gedragen wordt door internationale bevindingen en rapporten.

Het Commissariaat-Generaal maakt zich er te gemakkelijk van af daar waar zij geen enkele recente analyse van de veiligheidssituatie uitvoert ten aanzien van de specifieke doelgroep van teruggekeerde Afghaanse asielzoekers, ook al zou men voorhouden dat men de afkomst van verzoeker niet kent. Verzoeker zou moeten teruggestuurd worden naar Afghanistan en mensen dient een algemeen analyse te worden uitgevoerd.

De beslissing werd dan ook niet op afdoende wijze gemotiveerd."

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in om zijn relaas aannemelijk te maken. Vooreerst merkt de Raad op dat van verzoeker redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij de instanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn verzoek om internationale bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Hij heeft hierbij de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instanties kunnen beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij de instanties die belast zijn met het onderzoek naar het verzoek om internationale bescherming zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en vervolgingsfeiten. De instanties mogen van hem correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk ook documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Verzoekers algemene kritiek op het verloop van het persoonlijk onderhoud kan hieraan dan ook geen afbreuk doen, nu uit de bestreden beslissing genoegzaam blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn identiteit, profiel, leeftijd en regio van herkomst, zodat verzoeker niet kan worden gevolgd dat hij voldaan heeft aan zijn medewerkingsplicht. Dat verzoeker uitgebreid werd ondervraagd en hem geen tegenstrijdigheden kunnen worden verweten, kan geen afbreuk doen aan de vaststelling dat zijn kennis over zijn regio van herkomst enerzijds lacunair is en anderzijds ingestudeerd overkomt.

Vooreerst stelt de Raad vast dat uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn leeftijd. Verzoekers blote bewering dat hij niet over de mogelijkheden beschikte om deze beslissing aan te vechten bij de Raad van State, kan geen afbreuk doen aan de vaststelling dat het resultaat van de medische analyse niet werd betwist. Voor de Raad staat de beslissing van de Dienst Voogdij die is genomen ten aanzien van verzoeker dan ook vast. Het feit dat in deze beslissing wordt gesteld dat uit leeftijdsonderzoek blijkt dat verzoeker ouder is dan 18 jaar, toont wel degelijk aan dat het uitgesloten is dat hij minderjarig zou zijn.

De louter blote bewering dat Bulgarije in het kader van het verzoek om internationale bescherming van zijn tweelingbroer wel geloof hechtte aan diens minderjarige leeftijd, volstaat niet om de resultaten van het leeftijdsonderzoek, zoals opgenomen in de beslissing van de Dienst Voogdij, te weerleggen.

Het feit dat verzoeker na confrontatie met het leeftijdsonderzoek tijdens het persoonlijk onderhoud en thans in zijn verzoekschrift nog steeds vasthoudt aan zijn ongeloofwaardig geachte geboortedatum (CGVS-gehoorverslag 3, stuk 4C, p. 4-5), toont dan ook aan dat verzoeker wel degelijk bewust tracht de Belgische instanties te misleiden. De vaststelling dat verzoeker valse verklaringen heeft afgelegd over zijn werkelijke leeftijd, wat een relevant element betreft voor een correcte inschatting van zijn nood aan internationale bescherming, is ongunstig voor verzoekers algehele geloofwaardigheid. Bovendien treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat deze vaststelling eveneens afbreuk doet aan de bewijswaarde van de door verzoeker neergelegde taskara van zijn tweelingbroer, die zijn verklaringen over zijn reeds ongeloofwaardig geachte leeftijd ondersteunt. De bestreden beslissing oordeelde dan ook terecht dat:

“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde geboortedatum. Immers, de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij, stelt dat u ouder dan 18 jaar bent (Federale overheidsdienst Justitie, ref. 6/MIN/2016/31683, dd.27 juni 2016). Dat u op 11 mei 2000 geboren zou zijn (Verklaring DVZ dd. 13 juli 2016, p. 4), blijkt na medisch onderzoek niet aannemelijk. Aan de hand van dit onderzoek werd uw geboortedatum bijgesteld naar 11 mei 1996. Het verschil van wel vier jaar tussen uw beweerde leeftijd en de door het onderzoek vastgestelde leeftijd is frappant. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet ondermijnt het geloof in uw verklaarde identiteit en levensomstandigheden.

Daarnaast krijgt uw geloofwaardigheid ook een stevige knauw doordat u een identiteitsdocument neerlegt dat uw ongeloofwaardig geachte leeftijd ondersteunt. U legt de taskara van uw tweelingbroer voor (CGVS 2, p. 3). Op deze taskara staat dat uw tweelingbroer 15 jaar oud is in 1394 AK, 21 maart 2015 – 19 maart 2016 GK. Dat u eveneens een taskara neerlegt die melding maakt dat uw tweelingbroer in 1394 AK, 21 maart 2015 – 19 maart 2016 GK een leeftijd had van 15 jaar, maakt dat er weinig geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit van deze taskara. Volgens het leeftijdsonderzoek was u toen deze taskara uitgegeven werd immers ongeveer 19 jaar oud. Deze twijfel over de authenticiteit van de taskara die u neerlegt wordt versterkt door de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, waaruit blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten en attesten. De vaststelling dat u zich onterecht als minderjarige voordoet, en ook een identiteitsdocument neerlegt dat uw ongeloofwaardige geachte leeftijd ondersteunt, toont aan dat u de Belgische asielinstanties op intentionele wijze heeft pogen te misleiden en zet uw algemene geloofwaardigheid op een helling.”

Verzoeker tracht de motivering in de bestreden beslissing omtrent zijn landbouwkennis te minimaliseren door aan te voeren dat deze uitgaat van een te beperkte visie op de Afghaanse samenleving, waarbij elke zoon van een landbouwer op het land diende te werken en over een grondige landbouwkennis beschikt, terwijl verzoeker, als zoon van een grootgrondbezitter, verklaarde dat hij zijn vader niet hielp op het land. Verzoeker gaat er met dit verweer echter aan voorbij dat de bestreden beslissing omstandig en pertinent motiveert waarom van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met de landbouwactiviteiten in zijn regio van herkomst: *“Er diende vastgesteld te worden dat uw kennis inzake het landbouwleven in uw district niet overtuigend is, ingestudeerd overkomt en de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Mohammad Agha onderuit haalt. Uw gebrek aan kennis over het landbouwleven is frappant gezien de dagelijkse realiteit die u schetst, waarbij u als landbouwerszoon regelmatig in de nabijheid van de velden vertoefde (CGVS 1, p. 8). U vertelt dat u uw vader niet moest helpen op het land, maar dat u wel soms aan zijn zijde stond (CGVS 1, p. 8). U geeft aan dat de velden niet ver van uw huis waren en dat u er soms tijd doorbracht door te spelen in de watertanker en door in de schaduw van de watertanker te zitten en er kaartspelletjes te spelen (CGVS 3, p. 6). U zegt ook dat sommige jongens met wie u spelletjes speelde landbouwerszonen waren die af en toe eens op het land moesten helpen (CGVS 1, p. 9). Doordat uw vader op de velden werkte, u in de nabijheid van de velden vertoefde en u met andere landbouwerszonen omging, kan verwacht worden dat u goed op de hoogte bent over het reilen en zeilen van landbouw in uw regio.”*

Verzoeker kan dan ook niet gevolgd worden dat geen rekening werd gehouden met verzoekers persoonlijke omstandigheden, gezien uit bovenstaande genoegzaam blijkt waarom van hem kan worden verwacht dat hij beschikt over de nodige landbouwkennis van zijn omgeving. Verzoekers vergelijking van zijn situatie met de situatie van de plaatselijke landadel in Vlaanderen in de 16de eeuw, of met die van de zoon van een chirurg of rechter, biedt dan ook geenszins verschoning voor zijn ontoereikende landbouwkennis.

Verzoekers verweer dat hij de zoon van een grootgrondbezitter was betreft trouwens een louter blote bewering, te meer gelet op de vaststelling dat verzoeker niet in staat is om in "jerib" uit te drukken hoeveel gronden zijn vader heeft, noch ervan op de hoogte is hoeveel de landbouwkomsten van zijn vader bedragen (CGVS-gehoorverslag 3, stuk 4A, p. 5). Bovendien verklaarde verzoeker dat zijn vader zelf op het land werkte (CGVS-gehoorverslag 1, stuk 4C, p. 8), hetgeen ook afbreuk doet aan diens profiel van grootgrondbezitter. Verzoekers verweer dat hij als zoon van een grootgrondbezitter zich geen zorgen diende te maken over de toekomst omdat er meer dan voldoende gronden waren om in de behoefte van het gezin te voldoen, kan dan ook niet dienstig worden aanvaard, temeer nu verzoeker niet aangeeft hoe de landbouwgronden zouden beheerd worden indien zijn vader hiertoe niet meer in staat was. De bestreden beslissing oordeelde dan ook terecht dat het niet aannemelijk is dat verzoeker als landbouwzoon niet op het land werkte noch dat hij zicht had op enig ander perspectief om zich van een inkomen te verzekeren in de toekomst.

De bestreden beslissing oordeelde dan ook terecht dat:

"Er werd echter vastgesteld dat uw kennis betreffende landbouw te wensen overliet en dat wat u wél wist ingestudeerd over kwam. Zo is het opmerkelijk dat u gevraagd naar de zaai-en oogsttijden van bepaalde gewassen maanden noemt (CGVS 1, p. 15), hoewel u in het begin van het gehoor nog zei dat u niet wist welke maanden er in de herfst vallen gezien u niet naar school ging (CGVS 1, p. 5). Wanneer op een andere wijze naar uw kennis van het landbouwgebeuren gepeild wordt dan het louter noemen van de maanden van zaai-en oogsttijden, valt u door de mand. Gevraagd naar periodes waarin uw vader veel werkers inhuurde om hem te helpen, zegt u dat u het niet weet omdat u niet op het land werkte (CGVS 3, p. 6). Erop gewezen dat u toch wel gezien moet hebben wanneer er veel bedrijvigheid was op het land gezien u er regelmatig aanwezig was, meent u dat u de velden op de middag bezocht en dat niemand dan werkte omdat het warm was (CGVS 3, pp. 6,7). Dat u door deze reden niet op de hoogte zou zijn wanneer er al dan niet veel personen op uw gronden werkten, kan niet gevolgd worden. U slaat de bal ook mis wanneer het CGVS peilt naar wat er nog op de velden gebeurt in de periode dat ajuin geoogst wordt (CGVS 3, p. 7). U oppert dat in die periode ook de aardappelen geplant worden en dat u het verder niet weet (CGVS 3, p. 7). Dit is niet correct. Ajuin wordt immers geoogst van de laatste week van september tot en met de eerste week van november, terwijl aardappelen worden geplant van de derde week van maart tot mei en van de eerste week van juli tot de eerste week van augustus. Dit foutieve antwoord wekt het vermoeden dat u verder van het landbouwgebeuren afstaat dan u wilt doen geloven. Bovendien verbaast het ook ten zeerste dat u zegt verder niet te weten wat er nog gebeurt in de periode dat ajuin geoogst wordt (CGVS 3, p. 7). Eens te meer gezien er heel wat gebeurt op de velden in die periode, en wel met de gewassen waarvan u aangaf dat uw vader ze kweekte, waaronder mais en aardappelen (CGVS 3, p. 6). Zo wordt er in de periode dat ajuin geoogst wordt, ook mais en aardappelen geoogst. Het is dan ook opmerkelijk dat u dit niet vermeldt.

Gevraagd naar wat er allemaal gebeurt op de velden in de lente, geeft u aan dat u het niet weet en zegt u dat u niet opgeleid bent om seizoenen en maanden te weten (CGVS 3, p. 7). Dit is vreemd in het licht dat u zelf eerder spontaan het seizoen lente gebruikte om aan te geven wanneer graan gezaaid werd (CGVS 1, p. 15). Op weg geholpen door het CGVS dat stelt dat het weer koud is en dan warmer wordt en gevraagd wat er dan gebeurt op de velden, zegt u uiteindelijk correct dat graan gezaaid wordt in die periode (CGVS 3, p. 7). Aangemoedigd om verder te zeggen wat er nog gebeurde, zegt u verkeerdelijk dat ook mais gezaaid werd, hoewel dat in realiteit pas in de zomer gebeurt (CGVS 3, p. 7). Gevraagd naar wat er nog gebeurt in de periode dat graan gezaaid wordt, zegt u dat u al eerder mais antwoordde en oppert u dat er geen andere dingen waren in die periode (CGVS 3, p. 7). U haalt correct aan dat graan in de lente gezaaid wordt, maar uw gebrek aan doorleefde landbouwkennis wordt duidelijk doordat u er niet in slaagt aan te geven dat ook ajuinen en aardappelen in diezelfde periode geplant dienen te worden.

Bovendien is het ook eigenaardig dat u gevraagd naar wat er nog gebeurt in de periode van de aardappeloogst slechts zegt dat ook ajuinen dan geoogst werden maar dat u aangeeft verder niet te weten wat er nog gebeurde op het land omdat u zelf niet op het land werkte (CGVS 3, p. 7). Dit is ook opmerkelijk gezien u eerder nog meende dat het planten van aardappels gebeurde in de periode dat ajuinen geoogst werden (CGVS 3, p. 7). U haalt wederom aan dat u uw vrije tijd spendeerde op het land en dat u er ging kaarten en zwemmen (CGVS 3, p. 7). Dat het u tijdens deze spelletjes ontgaan is dat ook mais geoogst wordt in de periode waarin aardappels geoogst worden, is weinig overtuigend.

Merkwaardig is ook dat u zegt niet te weten voor welke prijs graan verkocht werd (CGVS 3, pp. 7,8), noch voor welke prijs uien verkocht werden (CGVS 3, p. 8).

Het is bovendien ook opmerkelijk dat u de grootte van de velden van uw vader niet in de gebruikelijke oppervlaktemaat jerib uit kunt drukken (CGVS 1, p. 7). Ook hoeveel de bloem die uw vader verkocht opbracht weet u niet (CGVS 1, p. 15). Van een volwassen landbouwerszoon kan nochtans verwacht worden dat hij enigszins op de hoogte is over dergelijke zaken.

Verder is het eveneens eigenaardig dat u als landbouwerszoon aangeeft dat u niet op het land werkte (CGVS 3, p. 3). U vertelt dat uw vader erop stond dat u naar de madrassa ging (CGSV 3, p. 4). U zegt dat u naar de madrassa ging van de late namiddag tot de avond (CGVS 3, p. 4). Dat u als achttienjarige man uw tijd door kon brengen met spelletjes spelen terwijl uw vader uw hulp goed kon gebruiken daar hij werkrachten moest inhuren en u 's ochtends en 's middags vrij was, is weinig geloofwaardig (CGVS 3, p. 6). Gevraagd naar uw plannen voor de toekomst, meent u dat u geen plannen had. (CGVS 3, p. 4). Gepeild naar op welke manier u geld zou verdienen in de toekomst, zegt u eerst dat u cricketspeler wilde worden (CGVS 3, p. 4). Over hoe dat praktisch in zijn werk zou gaan meent u dat u aanvaard zou worden door een team als u goed speelde, maar dat u niet in een team speelde dus dat u er niets over kan zeggen (CGVS 3, p. 5). Wederom gepeild hoe u geld zou verdienen, zegt u dat u niet nadacht over dit onderwerp (CGVS 3, p. 5). Het is opmerkelijk dat iemand in een overlevingseconomie als Afghanistan niet zou nadenken over hoe hij zich van een inkomen kan verzekeren in de toekomst. Uw gebrek aan plannen voor de toekomst schaadt dan ook de geloofwaardigheid dat u van Mohammad Agha afkomstig zou zijn.

Ook wat uw beheersing van de gewichtseenheden betreft, komt de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst verder op losse schroeven te staan. U zegt dat u soms wel eens naar de winkel ging en dan onder meer tomaten kocht (CGVS 1, p. 16). Dat u wel weet dat een charak ongeveer 1750 gram is, maar dat u niet weet hoeveel paw er in een charak gaat is opmerkelijk (CGVS 1, p. 16). Ook is het u een raadsel of ser zwaarder is dan charak of omgekeerd (CGVS 1, p. 16). Dit is opmerkelijk gezien de gewichtseenheid ser vaak gebruikt wordt om het gewicht van tarwe uit te drukken en gezien 1 ser 7 kilo weegt en dat dus meer is dan 1 charak, wat slechts 1,8 kilo weegt. Dat u dit als zoon van een landbouwer die tarwe kweekt niet weet, is verbazingwekkend. Ook de gewichtseenheid kharwar is u niet bekend (CGVS 1, p. 17). Dat u niet weet of een ser of een charak het zwaarst is, doet evenzeer de wenkbrauwen fronsen (CGVS 1, p. 16). Van iemand die af en toe naar de winkel ging en landbouwerszoon is, kan een betere kennis van de gebruikelijke gewichtseenheden verwacht worden."

De Raad treedt verder de motivering van de bestreden beslissing bij dat verzoekers geografische kennis van zijn regio lacunair is en ingestudeerd overkomt. Verzoeker voert aan dat hij enkel een religieuze opleiding heeft genoten en dat van hem aldus niet kan worden verwacht dat hij over een ruimere geografische kennis beschikt van zijn regio van herkomst. De Raad merkt echter op dat uit het administratief dossier genoegzaam blijkt dat verzoeker werd ondervraagd over districten en dorpen die zich bevinden in de nabijheid van zijn eigen dorp. Er kan dan ook redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij beschikt over een voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van zijn directe leefomgeving. In de bestreden beslissing werd dan ook terecht geoordeeld dat het niet aannemelijk is dat verzoeker enkel op de hoogte is van dorpen en districten in zijn eigen provincie, doch niet van dorpen en districten van een andere provincie die zich wel in de nabijheid van zijn dorp bevinden, hetgeen zijn verklaringen een ingestudeerd karakter geeft. Verzoekers verweer dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij zich nooit begeven heeft naar deze districten omdat dit onveilig was en men bergen diende te oversteken betreft een loutere *post-factum* verklaring, nu dit niet kan blijken uit de notities van het persoonlijk onderhoud. Verzoeker verklaarde bovendien zelf dat hij niet op de hoogte was van de veiligheidssituatie in Chaharasyab (CGVS-gehoorverslag 3, stuk 4A, p. 13). De bestreden beslissing stelde terecht vast dat:

"Uw opmerkelijke geografische kennis ontsiert evenzeer de geloofwaardigheid van uw recent verblijf in Mohammad Agha. Het is frappant dat uw kennis over uw regio stopt bij de grenzen van uw district. Gevraagd naar Chaharasyab, zegt u dat u ervan hoorde en meent u dat het een gebied is op weg naar Kabul (CGVS 1, p. 6). Gevraagd of het een dorp is of een district of een provincie, meent u dat het een dorp is (CGVS 1, p. 6). Het is opmerkelijk dat u niet weet dat Chaharasyab een district is, gezien het op nog geen twee kilometer van uw dorp ligt. Straffer zelfs is dat u aangeeft niet op de hoogte te zijn over de veiligheidssituatie in Chaharasyab (CGVS 3, p. 13). Van Khak-e-Jabbar en Musayi heeft u nog nooit gehoord (CGVS 1, p. 10,19). Nochtans zijn dit twee districten van Kabul die grenzen aan Mohammad Agha en ligt Musayi zelfs op zeer korte afstand van uw dorp. Gevraagd naar districten rond uw district, noemt u Azra, Puli Alam, Khoshi en Baraki Barak (CGVS 1, p. 19). Uitgenodigd om meer districten op te noemen en aangespoord om ook districten in andere provincies te vermelden, meent u dat Kabul ook nabij Mohammad Agha is (CGVS 1, p. 19). U noemt dus wel de provincie Kabul, maar noemt niet de districten in Kabul die grenzen aan Mohammad Agha (CGVS 1, p. 19).

Evenmin noemt u het district Nerkh van de provincie Wardak, dat evenzeer grenst aan Mohammad Agha. Dat uw kennis abrupt stopt aan de grenzen van de provincie Logar komt zeer ingestudeerd over.

Ook op vlak van dorpen stopt uw kennis merkwaardig genoeg bij de grenzen van uw district. Zo geeft u aan dat u Qalaye Neshan niet kent (CGVS 3, p. 8). Nochtans ligt dit dorp op nog geen 5 kilometer van uw dorp, in het district Musayi. Ook Rahmatabad doet bij u geen belletjes rinkelen, hoewel dit eveneens in de onmiddellijke nabijheid van uw dorp ligt (CGVS 3, p. 8). Ook wat Ali Khel betreft, doen uw verklaringen de wenkbrauwen fronsen (CGVS 3, p. 8). U situeert Ali Khel in de richting van het district centrum, en meent dat het in de buurt van onder meer Zarghund Sharh en Surkh Ab ligt (CGVS 3, p. 8). Gevraagd of er ook een Ali Khel in de richting van Kabul is, zegt u dat u het niet weet (CGVS 3, p. 8). Het is opmerkelijk dat u gevraagd naar een dorp Ali Khel verwijst naar een dorp dat op wel 20 km van uw dorp ligt, in het zuiden van uw district, en geen weet schijnt te hebben van Ali Khel dat zich ten noorden van uw dorp ligt op nog geen 5 kilometer afstand, in het district Chaharasyab. U geeft zelfs aan dat u geen enkel dorp kunt opnoemen in het district Chaharasyab dat nochtans vlak aan uw dorp grenst (CGVS 3, p. 13)."

De Raad stelt daarenboven vast dat verzoekers geografische kennis van de dorpen rondom zijn dorp in zijn eigen district eveneens lacunair is. Verzoekers verweer dat verschillende dorpen vaak samen een gehucht vormen betreft een louter blote bewering die geen afbreuk doet aan de vaststelling dat verzoekers geografische kennis van zijn nabije omgeving lacunair is. Zo blijkt uit de landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 13, nr. 7-9) genoegzaam dat tussen verzoekers dorp en Sra Kala verschillende plaatsen gelegen zijn, zodat het niet aannemelijk is dat verzoeker hiervan niet op de hoogte is. Verzoekers verweer dat de commissaris-generaal de namen van deze dorpen niet duidt in de bestreden beslissing kan hieraan geen afbreuk doen.

Daarenboven merkte de bestreden beslissing terecht op dat verzoekers kennis van ontginningen in zijn nabije omgeving eveneens lacunair is. Verzoekers verweer dat hij enkel kennis heeft van de kopermijn Mes Aynak doet geen afbreuk aan de vaststelling dat het niet aannemelijk is dat hij niet op de hoogte zou zijn van het feit dat Abazak, een dorp vlakbij zijn dorp, gekend is voor marmer (Landeninformatie, stuk 13, nr. 14). De bestreden beslissing merkte dan ook terecht op dat:

"Zelfs uw verklaringen over de nabijgelegen dorpen binnen uw district laten te wensen over. Zo zegt u van het nabijgelegen Dag Kala dat u het kent, maar kan u niet aangeven welke dorpen er vlak naast liggen (CGVS 1, p.10). Het dorp Nawabad doet bij u geen belletje rinkelen, hoewel dit in de onmiddellijke nabijheid van uw dorp ligt (CGVS 1, p. 10). Verder is het ook straf dat u Lande Kalai of Landi Kala niet kent (CGVS 1, p. 11). Dat u stelt dat u om naar Sra Kala te gaan geen andere dorpen moest doorkruisen, is merkwaardig (CGVS 2, p.5). Op de kaarten die het CGVS toevoegde aan het administratief dossier is immers duidelijk te zien dat er verschillende andere dorpen liggen tussen uw dorp en het dorp Sra Kala. Deze hiaten in uw geografische kennis ondermijnen het geloof in uw herkomst uit Mohammad Agha. Eveneens opmerkelijk is dat u wel op de hoogte bent van de kopermijn Mes Aynak, maar dat u niet weet of er grondstoffen gevonden kunnen worden in Abazak (CGVS 3, p. 11). Nochtans is Abazak, dat zich in de buurt van uw dorp bevindt, gekend voor zijn marmer."

De Raad stelt bovendien vast dat verzoekers kennis van constructiewerken in zijn regio van herkomst lacunair is en ingestudeerd overkomt, gelet op de vaststellingen in de bestreden beslissing dat verzoeker (i) tijdens het eerste persoonlijk onderhoud aangaf geen kennis te hebben van constructiewerken in zijn regio, doch tijdens het derde persoonlijk onderhoud verschillende constructiewerken kan benoemen en (ii) wel op de hoogte blijkt van constructiewerken op plaatsen die ver van zijn dorp gelegen zijn, maar niet van die in de nabijheid van zijn eigen dorp. Verzoekers verweer dat hij de door hem opgenoemde constructiewerken gedetailleerd heeft omschreven kan geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststelling. In de bestreden beslissing werd dan ook terecht geoordeeld dat:

"Uw kennis over constructiewerken in uw district, doet ook afbreuk aan uw voorgehouden herkomst. Tijdens het eerste gehoor meent u dat u zich niets herinnert dat gebouwd werd in uw dorp of district (CGVS 1, p. 13). Tijdens het derde gehoor op het CGVS, herinnert u zich plots wel dat een weg geplaveid werd bij Mes Aynak en dat de Surkh Ab dam gebouwd werd (CGVS 3, pp. 11, 12). U vermeldt ook de bouw van een ziekenhuis tussen Mohammad Agha en Puli Alam, en situeert dit voorbij Zarghund Sharh (CGVS 3, p. 12). Dat uw kennis over dit onderwerp na uw eerste gehoor op het CGVS aanzienlijk aangroeide is bevreemdend. U geeft aan dat u geen weet heeft van iets dat in het nabijgelegen dorp Zahidabad gebouwd werd (CGVS 3, p. 12,13). Nochtans werd daar een brug gebouwd. U geeft aan niet te weten van de bouw van een school (CGVS 3, p. 12). Nochtans werd in Safid Sang in 2014 een nieuwe school gebouwd voor meer dan 1500 leerlingen."

In het licht van uw verklaringen dat u soms langs Safid Sang passeerde om naar de bazaar of het districtscentrum te gaan, is het eigenaardig dat u dit niet weet (CGVS 3, p. 9). Ook nu is het weer opmerkelijk dat u wel op de hoogte blijft van bouwwerken ver van uw dorp, maar niet van bouwwerken in de buurt van uw dorp."

De Raad merkt verder op dat verzoekers verweer dat hij "afgelegen [leefde] en zich niet [diende] te bekommeren om de dagdagelijkse sleur des levens", geen afdoende verklaring biedt voor zijn lacunaire kennis met betrekking tot recente veiligheidsincidenten in zijn regio van herkomst. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, kan van iemand die verklaarde jarenlang in Nazir Kala gewoond te hebben en aldus de vele conflicten in de regio heeft meegemaakt, redelijkerwijze worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken hieromtrent. Dat verzoeker geen enkel incident kan vermelden dat recent in zijn regio plaatsvond, is dan ook ongeloofwaardig en duidt erop dat hij deze incidenten niet werkelijk heeft meegemaakt. Dit geldt temeer nu blijkt dat verzoeker wel op de hoogte is van incidenten die langer geleden in de nabijheid van zijn dorp plaatsvonden, alsook dat hij op de hoogte is van incidenten die plaatsvonden buiten zijn regio van herkomst, hetgeen wijst op het ingestudeerde karakter van zijn verklaringen. De bestreden beslissing oordeelde dan ook terecht dat het niet aannemelijk is dat verzoeker niet op de hoogte is van (i) recente veiligheidsincidenten en (ii) vermoorde personen in zijn regio van herkomst. Verzoeker kan niet gevolgd worden dat de *protection officer* geen verdere vragen stelde toen hij bij de naam Ismatullah verkeerdelijk een dorpsbewoner benoemde, gezien uit de notities van het persoonlijk onderhoud genoegzaam blijkt dat de *protection officer* vroeg of verzoeker nog andere personen met de naam Ismatullah kende, waarop deze antwoordde: "Nee, ik ken geen andere Ismatullah." (CGVS-gehoorverslag 2, stuk 4B, p. 8). In de bestreden beslissing werd dan ook terecht opgemerkt dat:

"Verder ondergraven ook uw verklaringen over de incidenten in Mohammad Agha de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Mohammad Agha. Ten eerste dient opgemerkt te worden dat u aangeeft dat u geïnformeerd werd over incidenten door de gesprekken met uw dorpingen, vrienden of de dorpsouderen (CGVS 2, p. 7; CGVS 3, p. 3). Gevraagd naar incidenten in uw district, haalt u onder meer een incident in een meisjesschool aan (CGVS 1, p. 13). U zegt dat het twee à tweeënhal jaar geleden gebeurde en dat er veel mensen overleden bij dit incident (CGVS 1, p. 14). Wat de naam van de school is waar dit incident gebeurde, weet u niet (CGVS 1, p. 14). Waar deze school gelegen is al evenmin (CGVS 1, p. 14). Het is opmerkelijk dat uw kennis over een incident dat u zelf aanhaalt slechts zeer beperkt blijkt. Een ander incident dat u aanhaalt is een explosie op de Kabul-Logar snelweg waarvan u zegt dat het zes à zeven jaar geleden gebeurde (CGVS 3, p. 9). Gevraagd naar incidenten die gebeurden binnen de twee jaar voor uw vertrek, verwijst u naar twee incidenten in het district Azra en een incident in de provinciale hoofdstad Puli Alam (CGVS 1, p. 14). Het is opmerkelijk dat u naar deze incidenten verwijst en niet vlot kan vertellen over recente incidenten die zich meer uw nabije omgeving afspeelden aangezien u zelf opwerpt dat de veiligheidssituatie in uw district dagelijks aan mensen het leven kostte (CGVS 1, p.13). Gevraagd naar incidenten met ontmiijners, zegt u dat zo'n incidenten inderdaad gebeuren (CGVS 2, p. 8). Uitgenodigd om wat meer te vertellen over een incident met ontmiijners, antwoordt u ontwijkend om na aandringen van het CGVS toe te geven dat u niet over een concreet incident met ontmiijners kunt vertellen (CGVS 2, p. 8). Nochtans werden in juni 2014 acht ontmiijners doodgeschoten in de regio van Mes Aynak.

Ook uw verklaringen inzake mensen die gedood werden in Mohammad Agha zijn weinig overtuigend. U meent dat er veel mensen gedood werden in Mohammad Agha maar voegt daar meteen aan toe dat u niet weet waar en wanneer en dat u ze niet kent (CGVS 3, p. 10). Het is bijzonder merkwaardig dat u aanhaalt dat er veel doden waren en vervolgens meteen aangeeft er verder niets over te weten. Des te meer gezien er volgens de informatie waarover het CGVS beschikt in Mohammad Agha effectief veel doden vielen. Zo maakt het artikel 'The Empty streets of Mohammad Agha' dat gepubliceerd werd op 15 december 2014 gewag van meer 15 doden enkel en alleen in de voorbije vijf maanden. Gevraagd naar Ismatullah, noemt u een dorpeling die cricket met u speelde (CGVS 2, p. 8). Gepeild of u nog een andere Ismatullah kende, zegt u dat dat niet het geval is (CGVS 2, p. 8). Nochtans werd Ismatullah, lid van de Afghan High Peace Council en een prominent mudjahedincommandant van Logar, doodgeschoten in Mohammad Agha in 2014. De naam Saifullah Mujahid zegt u niets (CGVS 2, p. 7). Nochtans werd deze persoon, genoemd als de burgemeester van Mohammad Agha gedurende vijf jaar, in 2014 bij een aanval op zijn huis om het leven gebracht. U geeft aan Qari Adel niet te kennen (CGVS 3, p. 12) noch op de hoogte te zijn van een incident in Kutobkhel (CGVS 3, p. 10). In Kutobkhel werd in februari 2014 Qari Adel, de imam en madrassaleraar nochtans neergeschoten. Dit gebrek aan kennis over de mensen die gedood werden in uw district ondermijnt uw beweerde herkomst uit Mohammad Agha."

Verzoeker kan verder niet gevolgd worden dat hij over voldoende kennis beschikt van de bekende personen in zijn district. De bestreden beslissing oordeelde immers terecht dat het niet aannemelijk is dat verzoeker verschillende bekende personen kan opsommen, doch dat hij verder geen kennis heeft over deze personen, hetgeen zijn verklaringen een ingestudeerd karakter geeft. Verzoekers kennis over bekende personen is bovendien ook lacunair. Gelet op de Afghaanse veiligheidscontext kan, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, van hem redelijkerwijze worden verwacht dat hij op de hoogte is van de schaduwgouverneur van de taliban. Verzoekers vergelijking met de kennis van Belgen over politiek kan geenszins een afdoende verschoning bieden voor zijn lacunaire kennis hieromtrent. De bestreden beslissing oordeelde dan ook terecht dat:

"Bovendien stellen uw verklaringen over bekende personen van uw district. Gevraagd naar belangrijke personen in uw district noemt u Ashraf Ghani Ahmadzai, Abdul Wali Ahmadzai, Ghula Mustafa Karaman en Abdul Rahim (CGVS 1, p. 11). Uitgenodigd om meer te vertellen over Abdul Rahim, zegt u dat hij 8 of 9 of 10 jaar geleden in het parlement zat (CGVS 1, p. 11). Wat deed nadat hij in het parlement zat, weet u niet (CGVS 1, p. 12). Uit welk dorp hij komt weet u evenmin (CGVS 1, p. 11). Gevraagd wat u nog meer weet over deze persoon, kunt u er niets aan toevoegen (CGVS 1, p. 11). U bent er niet van op de hoogte of deze persoon nog leeft of niet (CGVS 1, p. 12). Het is opmerkelijk dat u niet meer informatie kunt aanreiken over een persoon die u zelf ter sprake brengt. Uitgenodigd om meer te vertellen over Abdul Wali Ahmadzai weet u correct dat deze actief was in de politiek. U meent dat hij in het lagerhuis van het parlement zetelde (CGVS 2, p. 6). Op het einde van het gehoor stelt u deze verklaring bij en zegt u correct dat hij lid was van de provinciale raad (CGVS 2, p. 24). Uw kennis over Abdul Wali Ahmadzai stukt wederom snel. Gevraagd wat de mensen over Abdul Wali Ahmadzai zeiden, zegt u dat mensen over hem spraken en dat er goede en slechte dingen over hem gezegd werden (CGVS 2, p. 6). Gevraagd naar welke goede zaken er zoal over hem verteld werden, zegt u dat u niets goeds en niets slechts over hem hoorde (CGVS 2, p. 6). De naam Qari Borhan doet bij u geen belletje rinkelen (CGVS 2, p. 7). Nochtans is hij de schaduwgouverneur van de taliban in Mohammad Agha. Ook Masoom Stanikzai kent u niet (CGVS 1, p. 12). Nochtans is hij afkomstig van Mohammad Agha en minister van defensie. Van iemand die zijn hele leven doorbracht in Mohammad Agha, kan verwacht worden dat die beter op de hoogte is van de belangrijke personen in zijn district."

De motivering dat verzoekers vrees voor gedwongen rekrutering door de taliban niet afdoende werd onderzocht is niet relevant, gezien uit bovenstaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit Nazir Kala, in het district Mohammad Agha, in de provincie Loghar in Afghanistan. Hierdoor kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

De door verzoeker neergelegde documenten kunnen voorgaande vaststellingen niet wijzigen. Verzoeker betwist de omstandige en pertinente motivering in de bestreden beslissing niet dat:

"De documenten die u neerlegt in het kader van uw asielaanvraag slagen er niet in om voorgaande vaststellingen te wijzigen. Hier dient vooreerst toegelicht te worden dat blijkt uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, dat zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse documenten kunnen verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en hebben Afghaanse documenten daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Zoals eerder aangehaald ondergraft de taskara van uw tweelingbroer uw algemene geloofwaardigheid doordat de beweerde leeftijd op deze taskara maar liefst vier jaar verschilt met uw werkelijke leeftijd. De enveloppe toont louter aan dat u post ontvangen heeft uit Afghanistan. De taskara van uw vader ondersteunt uw verklaringen dat uw vader uit Mohammad Agha afkomstig is, maar werpt geen nieuw licht op uw eigen ongeloofwaardig geachte herkomst. De brief van het opvangcentrum van het Rode Kruis te Eeklo toont aan dat u van het opvangcentrum de toelating kreeg om op consultatie te gaan bij een psychotherapeut, maar bevat geen indicaties over psychische problemen die u zou hebben. Tijdens het tweede gehoor op het CGVS werpt u op dat uw hersenen niet goed werken en dat u een afspraak maakte met de psycholoog en er pillen voor neemt (CGVS 2, p. 23). Gevraagd hoeveel afspraken u had met de psycholoog, zegt u dat u eens ging, maar dat de psycholoog er niet was en dat u een andere afspraak en een pil kreeg (CGVS 2, p. 23). Tijdens het derde gehoor bij het CGVS zegt u dat u drie of vier afspraken had met de psycholoog waarvan u er een of twee miste (CGVS 3, p. 3). Louter de brief die een toelating voor een consultatie met een psycholoog inhoudt is niet van die aard dat uw verklaringen in een ander licht gezien dienen te worden. Het CGVS deelde u mee dat er nog vijf dagen gewacht kon worden op een bijkomen attest van een psycholoog, maar dat werd tot op heden niet bezorgd. Hoe dan ook kan uit het verloop van de gehoren op het CGVS niet afgeleid worden dat u niet over de cognitieve vermogens zou beschikken om uw asielmotieven uiteen te zetten."

In zoverre verzoeker verwijst naar het verzoek om internationale bescherming van zijn broer in Bulgarije en vraagt om diens dossier te raadplegen teneinde zijn herkomst na te gaan, merkt de Raad op dat - nog daargelaten het feit dat het aan verzoeker is om alle relevante elementen voor zijn verzoek om internationale bescherming aan te brengen - ieder verzoek om internationale bescherming op afzonderlijke en individuele wijze wordt onderzocht. Verzoeker slaagt er echter niet in om middels zijn verklaringen aan te tonen dat hij afkomstig is uit de door hem voorgehouden regio van herkomst.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker zijn beweerde herkomst uit Nazir Kala, in het district Mohammad Agha, in de provincie Loghar in Afghanistan niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen. De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven september tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP